

Divadelná kritika uverejnená v tlači

Tvár(e)

V Dome kultúry v Čadci 8. júna 2022 sme mali možnosť vidieť divadelnú hru Tvár(e) Detského a mládežníckeho divadelného súboru EVA (režisérka Eva Matysová). Viliam Kubla, scenárista, dramaturg, pomocný režisér a herec, nám predstavil živý portrét mladého človeka.

Samotné publikum bolo situované do takzvanej arény a prirodzene sa stalo súčasťou scény, kde aj napriek tomu, že nehrali, predstavovali „tváre“, ktoré človek stretáva častokrát bez povšimnutia, v každodennom živote. Je len na nás, či sa rozhodneme, aké tváre vstúpia do nášho života. Adam hľadajúci svoju vlastnú cestu sa stráca v alkohole, drogách, v stále meniacich partnerkách... Stráca sám seba. Čo ho zachráni? Aká je cesta von? V ktorej „tvári“ nájde odpoveď?... V tvári s menom Láska. Láska je tou cestou, ktorá nás dokáže vrátiť späť do hry. Záver ničím neprekvapujúci, čo mu však vôbec neuberá na význame posolstva. K zaujímavým momentom hry patrí i tanec zaľúbených so zviazanými košeľami symbolizujúcimi puto dvoch ľudí. Scénicky pohyb bol v skvelých rukách Tatiany Trnkovej. Celú hru sprevádzala živá hudba, ktorá spolu s videoprodukciou (Timotej Talapka) dynamicky posúvala dej vpred. V kapele sa predstavili Zdeno Pastva, bratia Jakub a Eduard Jarabicovci a speváčka Anetta Masarykova.

Výrazne stvárnenou postavou je aj Adamova matka (Nina Liščáková), ktorá sa vo svojom monológu pýta „Načo vlastne máme deti?“, avšak práve tieto deti potrebujú istotu, že sú milované, že sú chcené.... divadelná hra nám dáva priestor vnímať Adamov život, nie len z jeho uhla pohľadu, ale i z pohľadu jeho okolia. Ako nás vníma svet, nie je dôležité, pretože tvár, ktorú nastavujeme svetu je častokrát úplne iná, ako tá naša skutočná.

Divadelnému debutu Viliama Kublu prajeme veľa ďalších invencií a nápadov a predovšetkým skvelý tím, ktorý premieňa jeho vízie do divadelného reálu.

Alexandra Kováčová, Ema Hravníková

(žiaci LDO ZUŠ M.R.Štefánika z triedy Viery Strýčkovej)